

وقتی رزم‌آرا کابینه خود را تشکیل داد، ابتدا شریف امامی را معاون و کفیل وزارت راه و سپس وزیر آن وزارتخانه کرد. خاطرات وی درباره کابینه رزم‌آرا، ویژگی‌های اخلاقی و برخی رویه‌های مدیریتی او و نیز مسائل و مشکلات وزارت راه در آن زمان جالب است. وی درباره ماجرای قتل رزم‌آرا، نیز اشاراتی غیر مستقیم دارد. به گفته شریف امامی، رزم‌آرا اندکی قبل در جلسه هیئت وزرا گفته بود که مسئله نفت را حل کرده است و به زودی آن را علنی خواهد کرد (ص ۱۰۷). اندکی بعد اسدالله علم در دیداری با رزم‌آرا وی را ترغیب کرد تا در جلسه ختم آیه الله فیض شرکت کنند، که آن قضیه پیش آمد (ص ۱۰۷).

حسین علاء ابتدا می‌خواست او را وارد کابینه خود کند، اما با مخالفت وکلای مخالف رزم‌آرا، پست شهرداری تهران را برایش در نظر گرفت. و با تداوم مخالفت‌ها، او را به عنوان عضو شورای عالی سازمان برنامه معرفی کرد (ص ۱۳۷-۱۳۹). او تا سقوط دولت مصدق در این سمت باقی ماند. وقوع کودتای ۲۸ مرداد، مجدداً اوضاع سیاسی را دگرگون کرد و زاهدی بلافاصله از وی دعوت کرد وارد کابینه شود. هنگامی که وی در باشگاه افسران نزد زاهدی رفت، در عین حال قصد داشت مسئله دیگری را نیز مطرح کند. مطلب از آن قرار بود که در عصر روز ۲۸ مرداد، مهندس سیف‌الله معظمی برادر خانم شریف امامی، او را به منزلش در مجاورت منزل دکتر مصدق، دعوت کرده بود تا وی از زاهدی بخواهد ترتیب تسلیم مجترمانه مصدق را بدهد (ص ۱۴۴-۱۴۶). اما در موقع مذاکره شریف امامی با زاهدی، دکتر مصدق و معظمی و دکتر شایگان و دیگران را وارد کردند. ظاهراً دکتر مصدق اطلاع داده و خود را تسلیم آنها کرده بود (ص ۱۴۷).

شریف امامی متذکر می‌شود که او روابطی نسبتاً نزدیک و طولانی با زاهدی داشته و بعد از آزادی از زندان متفقین همگی یک میهمانی دوره‌ای داشته‌اند. (ص ۱۵۲-۳). اما شریف امامی عضویت در کابینه را نپذیرفت. دلیل این امر هر چه بوده به مسئله نحوه سر و سامان دادن به قضیه نفت برمی‌گشت، که ظاهراً او تمایلی به بازگویی آن ندارد (ص ۱۵۴). جالب آنکه به تدریج پس او و زاهدی اختلافاتی بروز می‌کند که منجر به استعفاى او از ریاست سازمان برنامه و ورود به مجلس سنا شد. در مجلس سنا او مدت‌ها به عنوان مخالف دولت زاهدی فعالیت می‌کرد (ص ۱۵۵-۱۶۵).

دکتر منوچهر اقبال در سال ۱۳۳۶، شریف امامی را با سمت وزیر معادن و صنایع وارد کابینه خود کرد، خاطرات شریف امامی از این دوره از وزارت خود بر چند محور متمرکز است: طرح تقویت و توسعه بخش خصوصی در صنایع ایران که از طریق ارزیابی مجدد بشتوانه اسپکناس با قیمت روز آن انجام و سبب شد حدود ۷۵۰ میلیون تومان عاید دولت شود، (ص ۱۷۲ به بعد). بازگویی رقابت‌های سازمان برنامه تحت هدایت ابوالحسن ابتهاج با وزارتخانه متبوع او در امور صنعتی و مالی که به